

Man kan ikke gøre alle tilpas, og jeg tror derfor, at det er en lille Smule urigtigt blot at fremhæve den ene Side af Sagen.

Der er blevet talt om Jærnbaneraadet, og der faldt fra den ærede sidste Taler nogle Udtalelser i den Retning; i Gaar blev der sagt, at Jærnbaneraadet var en Paraply, og af den ærede sidste Taler, at der var forskellige Virksomheder, der ikke vare tilstrækkelig repræsenterede der. Jeg tror at kunne sige, at de Institutioner, der beskæftige sig med Næringslivets Udvikling her i Landet, Landbrug, Handel, Haandværk og Industri, have været meget glade ved den Repræsentation, de have faaet, idet de derved have været i Stand til at fremkomme med de berettede Ønsker, der næredes baade af de forskellige Institutioner og i de forskellige Kredse af Landet, og der er i flere Retninger blevet taget Hensyn dertil. Det tror jeg, at alle ere enige om, og at alle ere vidende om, og jeg tror ganske vist, at det vilde være et Savn i det Øjeblik, Raadet blev ophævet. Vel kan man klage og fremhæve noget i Aviserne eller paa anden Maade, men en Klage fremført i Aviserne paa nok saa god en Maade har ikke den Betydning, som naar det sker i dette Raad, hvor det kan nærmere drøftes, om den er berettiget eller uberettiget. Jeg vil meget advare imod, at man saaledes ganske kort siger: væk med Jærnbaneraadet, det har aldeles ingen Betydning.

Jeg skal selvfølgelig efter den sagkyndige og indgaaende Behandling, som Forslaget har faaet baade her og i det andet Ting, ikke fordybe mig videre i Spørgsmaalet om den særlige Vinieforvaltning, men dog sige saa meget, at jeg tror, at Sylland har Krav paa at blive taget Hensyn til ogsaa i den Retning, og det vil ganske vist gøre et mindre heldigt Indtryk, om man vilde borttage den Institution, som næsten er sammenbokset med Befolkningen, og hvor den er bleven vant til at henvende sig i alle de Forhold, som angaa den daglige Forretningsgang. I det hele taget staar det saaledes for mig, at det foreliggende Lovforslag er af den Betydning, at Rigsdagen vil paatage sig et stort Ansvar ved enten at vedtage en Organisationsplan, som Regeringen siger, den ikke kan modtage, eller som Administrationen ikke kan være tjent med, og hvorved Rigsdagen skyder det bort fra sig og ikke kommer til at udøve den Indflydelse, som den skulde og burde have paa en saa vigtig Administrationsgren. Der burde derfor gøres alt, hvad der kunde gøres, for at komme til Forstaaelse mellem de forskellige Parter.

Sum: Lige over for den ærede første Taler i Dag har jeg kun den eneste Bemærkning at gøre, at for saa vidt han i sit Foredrag skal have refereret til en Avisartikel af mig, vil jeg forbeholde mig, dersom jeg dertil finder Anledning, at svare ham gennem Bladene; jeg havde paa Grund af Tidens Ugunst ikke Lejlighed til at være til Stede under hans Foredrag, og jeg hørte det derfor ikke. — Til den ærede næste Taler, det ærede 2det Medlem for 11te Kreds (Th. Nielsen) skal jeg kun bemærke, at jeg deler ganske hans Betragtning, at det økonomiske i Banedriften ikke i og for sig er eller bør være det ledende. Jeg har ogsaa i mit Foredrag i Gaar lagt an paa og kun lagt an paa at præcisere, at det er den Dygtighed i Jærnbanedriften, som kan bringe den til at fremme vort Lands Udvikling, jeg stiller Fordrag om. Naar den er til Stede, vil ogsaa det økonomiske komme af sig selv, i alle Tilfælde vil man saa være naaet til, at Jærnbanedriften staar som en Institution, der kan vejlede og opstilles som Eksempel paa en Administration, hvad den ganske vist ikke kan i dette Øjeblik.

Naar jeg i Gaar i en Grad, som maaste ikke stemmer med den højtærede Formands Vilje, og som heller ikke er min Skik, har støttet mig til kristelige Optegnelser i mit Foredrag, og formentlig ogsaa derfor har været mindre tydelig, har jeg gjort det med udtrykkeligt Forsæt, og jeg vil tillade mig at fortsætte paa samme Maade i Dag. Jeg har følt, at jeg bevægede mig paa gynnende Grund, og at jeg skulde være overmaade forsigtig i mine Udtalelser. Jeg siger dette forud, idet jeg, stont Rigsdagstidenden ikke foreligger i dette Øjeblik, hævder, at jeg i mine Udtalelser i Gaar ikke har sagt andet og mere, end hvad jeg fuldt ud staar ved. — Jeg kan ikke ønske at forlænge Debatten i en særlig Grad ved Betragtninger over den Maade, hvorpaa den højtærede Indenrigsminister i Gaar optog mine Bemærkninger. Jeg var til Stede paa Tilhørerpladsen i Folketinget, da dette Lovforslag var til anden Behandling, i alt Fald under en Del af Behandlingen, og jeg fik det Indtryk, at det der gik endda ikke saa lidt voldsommere til end her, og det med fuld Søje, eftersom de Ansættelser, der der bleve fremsatte mod Ministerens Forslag, fremsattes med saa ulige større Dygtighed, og i samme Grad som Angrebet var dygtigere, i samme Grad maatte det ansøre den højtærede Minister til at overgaa sig selv i Forsvaret. Et Fortrin har jeg dog haft, nemlig at den højtærede Minister værdigede mig at opsoge